

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/160/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616205085
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4616205085.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Y. XXXX/X, E., o zaplatenie 1.164,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 13. januára 2017 č. k. 6Csp/12/2016-47, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 13.01.2017 č. k. 6Csp/12/2016-47 pri právnom posúdení podľa § 657, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 54 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1, § 39, § 517 ods. 2 Obč. zák., § 2 ods. 1 písm. a/, b/ a d/, § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čl. 3 ods. 1, 2, čl. 5, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993, § 3 ods. 1 a § 10c nar. vlády č. 87/1995 Z. z., uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 379,54 eura s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 17.08.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Konanie čo do sumy 7,92 eura s príslušenstvom pre čiastočné späťvzatie žalobného návrhu podľa § 145 ods. 2 veta prvá CSP, súd zastavil.

3. Vo zvyšku súd podaný žalobný návrh zamietol.

4. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že nárok na ich náhradu žalovanému, ktorý mal v konaní podstatnejší úspech nepriznal, pretože žalovaný náhradu trov konania nežiadal a ani mu žiadne podstatné trovy v konaní nevznikli.

5. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak prvoinštančný súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že strany tohto sporu dňa 01.06.2011 uzatvorili zmluvu o pôžičke, ktorou žalobca žalovanému poskytol pôžičku v sume 1.600 eur. Žalovaný sa zaviazal túto pôžičku vrátiť žalobcovi v 48 splátkach po 55,26 eura, t. j. v celkovej sume 2.652,48 eura. Z takto poskytnutej pôžičky splatil žalovaný žalobcovi iba sumu 1.220,46 eura. V predmetnej zmluve o pôžičke bol dojednaný úrok vo výške 28,99 %, ktorú časť zmluvy o pôžičke súd prvej inštancie považoval za neplatnú, kvôli rozporu s dobrými mravmi (§ 3 Obč. zák.).

6. Neprimerane vysoké úroky dojednaného v zmluve sú všeobecne považované za odporujúce užívaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, t. j. v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú a určenú s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám aplikovaných bankami pri poskytovaní úverov. Podľa priemerných úrokov obchodných bánk, zverejnených NBS v Bratislave, pri úveroch od 1-ého do 5-ich rokov sa úrok poskytuje vo výške 14.5833 %. V danom prípade súd prvej inštancie dohodnutú výšku úrokovej sadzby vo výške 28,99 % ročne (zhruba v tom istom čase) považoval za dohodnutú v rozpore s dobrými mravmi.

7. Vzhľadom k tomu, že išlo o neplatné dojednanie ročnej úrokovej sadzby, žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok iba na zaplatenie sumy 379,54 eura, ako rozdielu medzi sumou poskytnutej pôžičky 1.600 eur a sumou, ktorú žalovaný žalobcovi práve z titulu poskytnutej pôžičky vrátil, t. j. 1.220,46 eura ($1.600 - 1.220,46 = 379,54$).

8. S poukazom na tieto dôvody, súd prvej inštancie žalobný návrh nad priznaných 379,54 eura s prísl., ako nedôvodný vo zvyšku zamietol.

9. Príslušenstvo, t. j. 8,5 0% úrok z omeškania ročne zo sumy 379,54 eura od 17.08.2013 ako nasledujúceho dňa od neuhradenia pohľadávky žalobcovi v lehote troch dní po obdržaní predžalobnej výzvy až do zaplatenia, priznal súd žalobcovi s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zák., § 3 a § 10c nar. vlády č. 87/1995 Z. z.

10. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania podal včas odvolanie žalobca navrhujúc odvolaciemu súdu, aby podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 777,31 eura spolu s 8,5 % p. a. úrokom z omeškania z tejto sumy od 17.08.2013 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

11. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 28,99 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, pretože jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 28,99 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Obč. zák., ktorý platil v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a takisto je aj v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1 a ods. 1 Nar. vlády č. 87/1995 Z. z., platného a účinného od 01.09.2014.

12. Dojednaná odplata v úverovej zmluve v danom prípade predstavuje 28,99 %, čo znamená, že nepresahuje ani 2 x váženého priemeru RPMN.

13. Pokiaľ ide o aplikáciu ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., tak podľa súdnej praxe má iba výnimočné miesto. V danom prípade dojednanú výšku úroku z úveru nie je možné považovať za rozpornú s dobrými mravmi.

14. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

15. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalobcu zo dňa 02.02.2017 napadnutý rozsudok OS Topoľčany zo dňa 13.01.2017 č. k. 6Csp/12/2016-47 v zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania, zvoliac pri tom procesný postup podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario). Následne odvolací súd dospel k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu je potrebné vyhodnotiť ako nedôvodné.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. V danom prípade súd prvej inštancie rozhodujúc o uplatnenom žalobnom návrhu žalobcu ohľadne zaplata sumy 1.164,77 eura s príslušenstvom, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý následne aj správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení hmotnoprávnych predpisov.

18. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach výrokov, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd poukazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Na margo dojednaného úroku z pôžičky, ktorého výška predstavuje 28,99 % odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie poznamenáva, že takto dojednanú výšku úroku považuje za rozpornú s ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., t. j. v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd prvej inštancie správne poukázal aj na priemernú výšku úrokov, ktoré v inkriminovanom období a pri úrokoch obdobného typu používali iné peňažné ústavy podliehajúce dozoru NBS v Bratislave, pričom v priemere výška týchto úrokov v porovnaní s výškou úroku v danom prípade bola cca o 14 % nižšia (14.58 %).

20. Pokiaľ ide o žalobcom v jeho odvolaní spomínanú aplikáciu ust. § 1 a ods. 1 vyhl. č. 87/1995 Z. z., na daný právny vzťah, tak aplikácia tohto ustanovenia, ktoré nadobudlo účinnosť od 01.09.2014 na daný právny vzťah nie je možná, pretože táto právna norma neobsahuje prechodné a záverečné ustanovenia, pričom zmluva o pôžičke bola medzi stranami sporu uzatvorená dňa 01.06.2011, čo znamená, že ust. § 1a ods. 1 a 2 v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy ešte neplatilo a preto sa ani predmetná zmluva pri absencii prechodných a záverečných ustanovení ani nemôže týmto ustanovením spravovať.

21. S poukazom na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní žalobcu, ako o nedôvodnom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovanému majúcemu úspech v tomto konaní voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu preukázateľne žiadne odvolacie trovy v tomto konaní nevznikli.

23. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).